

MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA
PREVENTIVA AL CARRER SANT RAMON 1-13
(CIUTAT VELLA, BARCELONA)

Codi MHCB: 041/07

Data intervenció: del 26 de febrer al 9 de març de 2007.

Vanesa Triay Olives

Mataró, Juny 2007

ÍNDEX

FITXA TÈCNICA

ENTORN GEOLÒGIC I GEOGRÀFIC

NOTÍCIES HISTÒRIQUES I INTERVENCIONS ANTERIORS

MOTIVACIONS I OBJECTIUS DE LA INTERVENCIÓ

METODOLOGIA

DESCRIPCIÓ DELS TREBALLS REALITZATS I INTERPRETACIÓ

DE LES TROBALLES

CONCLUSIONS

BIBLIOGRAFIA

ANNEXES

Repertori estratigràfic

Documentació gràfica

- **Documentació fotogràfica**
- **Documentació Planimètrica**

1. FITXA TÈCNICA

NOM DE LA INTERVENCIÓ	C/Sant Ramon 1-13 CODI MHCB: 041/07
UBICACIÓ	Raval, Districte Ciutat Vella Barcelona
COORDENADES UTM Fus31N amb Datum ED50 (UB/ITC)	X: 430815 m Y:4581254 m Z: 5.80 m. s.n.m.
CONTEXT	Zona urbana
TIPUS D'INTERVENCIÓ	Preventiva terrestre
CLASSE D'ACTIVITAT	Control i/o excavació
DATES D'INTERVENCIÓ	Del 26 de febrer al 9 de març de 2007
PROMOTOR	FECSA/ENDESA
EQUIP TÈCNIC	Direcció: Vanesa Triay Olives

2. ENTORN GEOLÒGIC I GEOGRÀFIC

La ciutat de Barcelona es troba dins d'un terme municipal que s'estén a la costa de la mar Mediterrània en una plana d'uns 5 km. d'amplària (l'extensió total del terme és de 91,41 km²), limitada al NW per la serra de Collserola (que culmina a 512 m. al cim del Tibidabo), entre els sectors deltaics del Llobregat i el Besós. La seva funció de capital ha estat sens dubte afavorida per la situació geogràfica d'aquesta plana, on conflueixen els dos grans eixos de comunicació que travessen en direcció Nord-Sud la Catalunya central (el Llobregat i l'eix dels rius Besós-Congost-Ter) i que accedeixen a la ciutat a través del congost de Martorell el primer i del coll de Finestrelles, sota el turó de Montcada, el segon.

El Barcelonès comprèn el territori estès entre la Mediterrània i la Serralada Litoral, en el tram conegut per serra de Collserola, és a dir, entre els estrets de Martorell i de Montcada, per on els rius Llobregat i Besòs, respectivament, s'encaminen a la mar. Des del punt de vista de la morfologia, és fàcil identificar, al Barcelonès, dues grans unitats: Collserola i el Pla de Barcelona, que és a on s'ubica la ciutat de Barcelona, i per tant és aquella unitat morfològica que ens interessa.

El Pla de Barcelona és limitat per la Serralada de Collserola, i a migjorn, per la falla que segueix, ran de mar, des de Garraf i el turó de Montjuïc que és el punt més elevat, pels turonets dels Ollers, del Tàber, de les Fazies, de la Bota, fins el turó de Montgat, més enllà del Besós. Les seves coordenades són 2⁰⁷' a 2⁰¹¹' de longitud est de Greenwich i de 41⁰²²' a 41⁰²⁷' de latitud nord.

La falla, originada al moment de la fractura del Massís Catalano-Balear, dibuixà el que, a grans trets, havia de ser la costa catalana. Per això, el pla inclinat del peu de Collserola és de basament paleozoic i d'estructura tabular, havent estat afectat per tots els moviments orogènics alpins. En el miocè i el pliocè, damunt del sòcol paleozoic se sedimentaren dipòsits marins, dels quals són testimonis el seguit de turons suara anomenats. El Pla, que des de Collserola va baixant suaument i d'una manera regular, en el punt de contacte entre la Ciutat Vella i l'Eixample, es produeix una ruptura de continuïtat amb la presència d'un salt o

esglaó d'uns vint metres, clarament visible en la morfologia urbana. Aquest tall va ser aprofitat per la defensa, recolzant-hi les muralles, o per a l'economia, instal·lant a les Moles diversos molins aprofitant el sallent. De l'esglaó cap a mar ja no hi ha sòcol de llicorella ni de granit, sinó un mantell al·luvial format per les aportacions de les rieres, dels torrents, dels deltes dels rius veïnals i el corrent litoral.

Així doncs, el Pla es pot dividir en tres sectors: El *Pla inclinat*, els *turons arran de mar*, i el *pla de baix*, que correspondria a la zona compresa entre l'esglaó i el mar. En aquest sector hi dominen materials al·luvials més fins aportats per rieres, torrents i les aigües d'escorrentiu que baixen de la serra i, també, dels corrents marins.

3. NOTÍCIES HISTÒRIQUES I INTERVENCIONS ANTERIORS

Notícies històriques

La present intervenció arqueològica s'ha desenvolupat al carrer Sant Ramon 1-13. Aquest carrer situat entre els carrers de Sant Pau i Marquès de Barberà, al barri del Raval fou obert l'any 1791 i la seva nomenclatura fa referència al Bisbe de Roda de Ribagorça. Aquest es troba delimitat perfectament, en tots els seus costats, per tots aquells carrers i avingudes que segueixen el traçat de l'antiga línia de muralles. Així trobem un límit al nord que el conformarien les Rambles, on es situaria el cinturó de muralles bastit durant el s. XIII i que encara no englobava el barri; el límit al costat oest el situaríem al carrer de Pelai, que també coincideix amb el cinturó de muralles que ja va protegir el barri a partir del s. XIV; pel sud, el Raval quedaria delimitat per les rondes de la Universitat i de Sant Antoni, que igualment segueixen el traçat de les fortificacions del s. XIV, les quals seguirien per l'actual avinguda del Paral·lel fins arribar a les Drassanes, que marcarien el límit oriental del barri.

Les primeres notícies que ens parlen d'algun tipus d'establiment humà en aquesta zona ens porten al Neolític Antic, tal com ho semblen demostrar les restes arqueològiques trobades a la caserna de Sant Pau del Camp. Aquests barris, que resten a ponent de la Rambla, foren, durant molts segles, un conjunt d'horts, camins i rieres, que lentament es van anar convertint en carrers.

El progressiu creixement urbanístic de la ciutat emmurallada obligà ja en època medieval – segle XIII – a construir un altre circuit de muralles que tenia com a límit la Rambla. Aquesta nova línia no inclogué dins els seus murs la futura zona del Raval, però sí que determinà el seu ús i caràcter. En aquest moment s'intenta utilitzar el Raval com a espai per instal·lar tots aquells oficis o activitats que dins la ciutat emmurallada podien ser molestos o contraindicats (sanitat, feines sorolloses, etc.). Per altra banda, comencen a instal·lar-s'hi un nombre important d'ordes religioses. De la rellevància que prengué la zona en època medieval n'és testimoni el fet que només un segle més tard – segle XIV – Barcelona eixampla el seu recinte emmurallat per incloure-hi el Raval.

Entre els segles XV i XVII el barri continua tenint les mateixes funcions que en època medieval, mantenint un baix poblament i nombroses zones desocupades, i amb preferència en aquest sector de la ciutat s'establiren alguns oficis com són terrissaires i carnisers, s'incrementà els edificis destinats als serveis ciutadans i sobretot a les institucions religioses. Bona mostra d'això són les construccions dedicades a la beneficència: la Casa de la Convalescència, la Casa dels Infants Orfes, la Casa de la Caritat, el Convent del Bonsuccés, etc.

Haurem d'esperar, però, als segles XVIII i XIX per notar canvis importants en el paisatge urbà del barri. S'obren nous carrers i famílies burgeses s'instal·len en aquesta zona portant amb elles les seves indústries, ocupant, les fàbriques, els espais oberts de que disposava el barri. Això provocà l'aparició i el desenvolupament de l'habitatge obrer, el qual té com a conseqüència una notable transformació del teixit urbà.

Deixant de banda els grans conjunts religiosos i de beneficència, resten molts pocs exemples d'edificis anteriors a aquesta època.

L'abandonament de les residències senyoriales, el trasllat de les indústries a altres llocs de la ciutat o fora d'aquesta, i les diferents onades d'immigració en el decurs del segle XX anaren abocant el Raval cap a la marginalitat que avui dia encara pateix, essent el carrer de l'Hospital, segurament, el més carismàtic del barri del Raval.

Intervencions arqueològiques

Les millores urbanístiques portades a terme els darrers anys al barri del Raval han comportat un augment de les intervencions arqueològiques en la zona les quals han aportat dades importants sobre el desenvolupament històric d'aquest sector barceloní.

Entre 1988 i el 1989 s'excava en extensió el solar situat a la part posterior de Sant Pau del Camp, on es documenta la zona d'emmagatzematge d'una vil·la romana i part d'una necròpolis dels ss. IV-VI amb tombes de *tegulae* de les quals es pogueren excavar unes 20 (GRANADOS, 1991).

Seguidament, el 1991, amb motiu de la construcció de la caserna de la Guàrdia Civil al mateix carrer de Sant Pau, es van poder documentar 32 enterraments més pertanyents a la mateixa necròpolis documentada el 1989, així com diferents establiments habitacionals d'època neolítica (finals del V mil.leni-IV mil.leni a C) i de l'Edat del Bronze (II mil.leni-principis del I mil.leni aC) (VV.AA., 1993).

Les reformes que es van dur a terme dins del recinte del monestir de Sant Pau el 1997 van permetre documentar tres nous enterraments tardorromans, així com un paviment en *opus signinum* possiblement pertanyent a un edifici eclesiàstic anterior al que podem veure avui en dia. Igualment, la construcció d'un bloc d'edificis al carrer de Sant Pau, va donar l'ocasió de documentar entre novembre del 1998 i març del 1999 diferents sitges i pous pertanyents a algun assentament alt imperial, juntament amb 26 tombes més que es pogueren afegir a les excavades en les campanyes anteriors (ARTIGUES, 2001). Dues noves tombes van aparèixer en el control d'unes rases situades a la mateixa zona el 2000 (MARTIN, 2000).

També s'ha d'esmentar l'actuació arqueològica a la zona coneguda com Pla Central del Raval compresa entre els carrers Sant Jeroni, Sant Antoni de Pàdua, Cadenes i Hospital. En aquesta intervenció es van localitzar restes del Bronze inicial al sud de l'àrea intervinguda així com estructures medievals a partir del segle XV. Al sector nord, el que queda més propera la plaça d'Emili Vendrell, es van documentar restes romanes i medievals, constatant-se la ocupació i edificació de la zona a partir dels segles XVII i XVIII. (FLORENSA, 2001).

Més recentment, l'any 2004, es van portar a terme diversos sondeigs en el solar situat entre la plaça Salvador Seguí i el carrer Sant Josep Oriol, on s'emplaçarà la futura Filmoteca de Catalunya. En aquest cas es van documentar diverses restes d'entre els segles XVI i XVIII relacionades amb l'activitat agrícola¹.

Molt pròxima a l'intervenció esmentada anteriorment s'han portat a terme diverses campanyes en una extensa zona coneguda com a Illa d'En Robador

¹ MIRÓ, C, 2005, Pàg. 139

(formada pels carrers Sant Josep Oriol, Robadors, Sant Rafael i la Rambla del Raval). Els resultats donen una densa trama urbanística des del S. XIV fins als nostres dies, s'ha pogut documentar les restes d'un mas del segle XVII i diversos pous i amortitzats en períodes baixmedievals. També cal destacar la troballa de dues llars de foc del Bronze Final (1800 aC)². També s'han realitzat diverses intervencions en els carrers pròxims a l'esmentat solar que han permès documentar el traçat medieval i modern de la ciutat ³.

Finalment cal parlar de l'excavació portada a terme per Anna Bordas al solar existent entre els carrers de Nou de la Rambla, de l'Om i de les Tàpies, on s'ubicarà la nova seu del Conservatori del Liceu. La intervenció ha permès la documentació de diversos pous i retalls d'època medieval i moderna, i d'una sínia baix-medieval. El més interessant, però, ha estat la troballa de diverses estructures de combustió, restes de ceràmica, material lític i fauna. Encara que les restes es troben en fase d'estudi tot sembla indicar que aquestes podrien tenir una cronologia del neolític antic arcaic (4000 aC)⁴.

² PUJADES, J, 2006, Pag 162

³ PUJADES, J, 2007, Pag 212

⁴ PUJADES, J, 2007, Pag 201

4. MOTIVACIONS I OBJECTIU DE LA INTERVENCIÓ

La intervenció arqueològica que ha motivat la present memòria es deu a la realització d'una rasa que ha de realitzar l'empresa FECSA – ENDESA d'uns 34 metres de longitud per a la canalització de la seva xarxa de subministrament de baixa tensió. (núm. obra: BAFECZE0213496).

El fet que la zona afectada estigui situada en un indret d'interès arqueològic i alt valor històric, ha donat peu a que es considerés la presència d'un control arqueològic preventiu en vistes a la possible aparició de restes i d'estructures, seguint el procediment establert per la llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català, i el Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic.

Així doncs, hi ha la possibilitat de trobar restes arqueològiques vinculades a la història de Barcelona ja que:

1. Es troba dins una de les zones pertanyent a l'ager de la ciutat romana.
2. Es troba en una zona propera a Sant Pau del Camp, on s'han documentat restes arqueològiques d'època prehistòrica.
3. Vil·la i necròpolis romana a la zona de Sant Pau del Camp
4. Es troba dins de l'antic barri del Raval, urbanitzat ja des d'època medieval.

5. METODOLOGIA

La metodologia arqueològica aplicada ha estat la basada en el mètode de registre utilitzat per E.C. Harris (1979) i per A. Carandini (1981). Es tracta de registrar objectivament els elements construïts i estrats que s'identifiquen, realitzant una numeració correlativa d'aquests, sota el nom d'"Unitat Estratigràfica" (U.E.) que individualitza els uns del altres. Cada U.E. es registra en una fitxa on s'indica la ubicació en el jaciment, les seves característiques físiques, i la posició física respecte a les altres unitats estratigràfiques amb les que es relaciona.

Aquest mètode també inclou la realització de material gràfic, compost per plantes i seccions i la documentació fotogràfica dels treballs realitzats.

A més de la base metodològica de tipus teòrica usada en tot moment per l'arqueòloga també s'ha d'esmentar que aquesta sempre s'ha trobat al costat dels treballadors d'ESPELSA per tal d'anar seguint l'obertura de la rasa de forma visual directe per tal de poder identificar les possibles restes arqueològiques que podien anar sortint.

Per poder realitzar la rasa en qüestió els operaris han utilitzat en primer lloc el martell pneumàtic per trencar el paviment de la vorera, posteriorment han rebaixat el subsòl de manera manual mitjançant un pic i una pala fins arribar a la cota desitjada. En el cas de l'aparició d'alguna estructura aquesta han estat netejada amb un palatí i escombra per poder delimitar-la correctament i facilitar el dibuix i la fotografia.

Cal esmentar també el tractament que es dona al material arqueològic, si n'apareix durant els treballs d'excavació. En primer lloc, es renta amb aigua (sempre que sigui possible per les característiques del material) i se sigla cada peça, per tal de deixar constància del seu lloc de procedència (la sigla consisteix en el codi del jaciment –amb l'any– i la unitat estratigràfica a què pertany el material). I, en segon lloc, les peces preferents, és a dir, aquelles que tenen forma o una decoració prou important, es dibuixen i reben un número, per tal que quedin individualitzades.

6. DESCRIPCIÓ DE LES TROBALLES

Les tasques de control arqueològic preventiu realitzades al carrer de Sant Ramon 1-13 han consistit en l'obertura consistit en l'obertura d'una rasa, a la qual anomenarem **RASA100**, la qual va des de la finca Sant Ramon 5 on s'ha de portar la nova línia de baixa tensió fins la finca Sant Ramon 13 on hi ha situada la unitat transformadora on s'ha de realitzar la connexió.

Abans d'obrir la rasa s'han realitzat diversos sondejos els quals han de permetre als operaris determinar per on han de fer passar la rasa.

Un cop realitzats els sondeigs pertinents s'ha obert la rasa 100. Aquesta té una longitud de 34 metres, una amplada de 0.4 metres i una potència de 0.5 metres. La rasa en qüestió va resseguint l'actual línia de façana de manera que té una orientació NO-SE.

Pel que fa a l'estratigrafia hem de dir que hi ha homogeneïtat entre els sondejos i la rasa, de manera que la direcció ha cregut oportú unificar l'estratigrafia. Així doncs, hi ha un primer nivell format pel paviment de la vorera **UE101** format per lloses de pedra les quals amiden 40x40x6 cm i la seva preparació de formigó d'uns 0.10 metres, és la **UE102**. Finalment hi ha un paquet hi ha un paquet format per sauló on s'hi documenten diversos serveis (aigua, gas i altres línies elèctriques), **UE103**, aquest estrat té una potència de 0.34 metres.

7. CONCLUSIONS

Les tasques de control preventiu realitzades al carrer Sant Ramon 1-13, degudes a la canalització de la xarxa elèctrica de baixa tensió, no ens han aportat informació arqueològica de cap tipus al no haver-se documentat en aquesta ni estructures ni material arqueològic.

La possible explicació per aquesta manca de restes arqueològiques es pot deure, per una banda, a la poca potència que té la rasa en qüestió, uns 0.50 metres i per l'altra, que aquesta s'ha obert resseguint anteriors serveis fet que ha provocat que el subsòl estigués força afectat.

El fet, però, que en aquesta intervenció en concret no s'hagin pogut documentar noves evidències arqueològiques no implica que futures intervencions en la zona puguin aportar noves dades sobre el desenvolupament al llarg de la història del barri del Raval.

8. BIBLIOGRAFIA

- AA VV (1982): *Gran geografia comarcal de Catalunya. Volum 8: El Barcelonès i el Baix Llobregat*. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona.
- AAVV (1993): “Intervencions a Barcino (1982-1989)” a Anuari d'intervencions arqueològiques a Catalunya. Època romana, Antiguitat tardana. Campanyes 1982-1989. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Barcelona.
- AAVV (1999): *Els Barris de Barcelona. Volum I. Ciutat Vella. L'Eixample*. Ajuntament de Barcelona i Enciclopèdia Catalana. Barcelona.
- AJUNTAMENT DE BARCELONA. *Urbanisme de Barcelona*. <http://www.bcn.es/urbanisme/>
- AMADES, J. (1989): *Històries i llegendes de Barcelona*, Vol II, Ed. 62, Barcelona.
- ARTIGUES i CONESA, P. LI. (1998): *Memòria de la intervenció arqueològica al solar comprès entre els carrers de Sant Pau, Reina Amàlia, Hort de la Bomba i de les Carretes al Raval (Barcelona, Barcelonès)*. Lliurat al Servei d'Arqueologia i Paleontologia de la Generalitat de Catalunya. Inèdit.
- ARTIGUES I CONESA, P.LI. (2001): *Memòria dels resultats obtinguts en l'excavació arqueològica al jaciment de Sant Pau, cantonada amb Reina Amàlia i C/ Carretes (Barcelona, Barcelonès)*. Lliurat al Servei d'Arqueologia i Paleontologia de la Generalitat de Catalunya. Inèdit.
- BRAVO MORATA (1971): *Las calles de Barcelona*, Vol I-II Colecció de Bolsillo, Ed. Fenicia, Madrid.

- CALPENA, D. (2002): *Memòria de la intervenció arqueològica preventiva als carrers de Sant Pau, Reina Amàlia, Hort de la Bomba i Carretes (Ciutat Vella, Barcelona)*. Lliurat al Servei d'Arqueologia i Paleontologia de la Generalitat de Catalunya. Inèdit.
- CARANDINI, Andrea (1997): *Historias en la tierra. Manual de excavación arqueológica*. Crítica. Barcelona.
- CIRICI, A. (1985): *Barcelona pam a Pam*. Ed. Teide, Barcelona.
- CLARAMUNT, S. (1994): "La formació del Raval de la Rambla". A: *El Pla de Barcelona i la seva història. Actes del I Congrés d'història del Pla de Barcelona, celebrat a l'Institut Municipal d'Història els dies 12 i 13 de novembre de 1982*. La Magrana. Barcelona.
- FABRE, J.; i HUERTAS CLAVERIA, J. M. (1977): *Tots els barris de Barcelona. Vol. VII: Els polígons (2) i el Districte Cinquè*. Edicions 62. Barcelona.
- FÀBREGAS i ESPADALER, M. (2003): *Memòria tècnica de l'excavació arqueològica d'urgència realitzada al carrer Carretes, cantonada amb el carrer Sant Pau (Barcelona, novembre de 2000)*. Lliurat al Servei d'Arqueologia i Paleontologia de la Generalitat de Catalunya. Inèdit.
- FLORENSA, F. (2001): *Memòria de la intervenció arqueològica realitzada al Pla Central del Raval*. Lliurat al Servei d'Arqueologia i Paleontologia de la Generalitat de Catalunya. Inèdit.
- GRANADOS, Oriol (1991): "Estructura urbana de la ciutat romana", en *Història de Barcelona. Vol 1*. Dirigida per Jaume Sobrequés i Callicó. Gran Enciclopèdia Catalana. Barcelona.

- GUÀRDIA, M, i GARCIA ESPUCHE, A. (1992): “Consolidació d’una estructura urbana; 1300-1516”. A: *Història de Barcelona*. Volum 3: *La ciutat consolidada (segles XIV i XV)*. Dirigida per Sobrequés i Callicó, Jaume. Enciclopèdia Catalana. Barcelona.
- HARRIS, E.C (1979): *Principios de estratigrafía arqueológica*. Ed. Crítica. Barcelona.
- MARTÍN I OLIVERAS, A. (2000): *Informe preliminar de seguiment i prospecció arqueològica a l’entorn del jaciment de Sant Pau del Camp (Barcelona -El Barcelonès)*. Lliurat al Servei d’Arqueologia i Paleontologia de la Generalitat de Catalunya. Inèdit.
- MIRÓ, C. (2005): “Balanz de l’activitat arqueològica a la ciutat” a *Quaderns d’arqueologia i història de la ciutat de Barcelona. Època II. Any 2005. N.01*. Museu d’Història de la Ciutat, Institut de Cultura, Ajuntament de Barcelona.
- PIERA, J. (2004) *Primer informe preliminar de l’intervenció arqueològica a la illa d’en Robador, agost 2004 i Segon informe preliminar de l’intervenció arqueològica a la illa d’en Robador*. Lliurat al Servei d’Arqueologia i Paleontologia de la Generalitat de Catalunya. Inèdit.
- PORTAVELLA, J. (1996): *Diccionari Nomenclator de les vies públiques de Barcelona*, Ajuntament de Barcelona, Barcelona.
- PUJADES, J. (2006): “Balanz anual de l’activitat arqueològica a la ciutat” a *Quaderns d’arqueologia i història de la ciutat de Barcelona. Època II. Any 2006. N.02*. Museu d’Història de la Ciutat, Institut de Cultura, Ajuntament de Barcelona.
- PUJADES, J. (2007): “Balanz anual de l’activitat arqueològica a la ciutat” a *Quaderns d’arqueologia i història de la ciutat de Barcelona. Època II*.

Any 2007. N.03. Museu d'Història de la Ciutat, Institut de Cultura, Ajuntament de Barcelona.

- VARIS (1983); *Passat i present de Barcelona*, Vol I-II, Edicions Universitat de Barcelona, Barcelona.

9. REPERTORI ESTRATIGRÀFIC

Fitxa d'Unitat Estratigràfica		UE : 101	
Intervenció: Sant Ramon 1-13 (Ciutat Vella, Barcelona) CODI MHCB: 041/07		Cronologia: Segle XX	
DEFINICIÓ :	Estructura.		
DESCRIPCIÓ :	Paviment de la vorera del carrer format per lloses de pedra les quals amiden 40x40x6 cm. Cota superior 5.8 metres snm.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a	102	Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica		UE : 102	
Intervenció: Sant Ramon 1-13 (Ciutat Vella, Barcelona) CODI MHCB: 041/07		Cronologia: Segle XX	
DEFINICIÓ :	Nivell d'aportació.		
DESCRIPCIÓ :	Paquet de formigó d'uns 10 cm de potència, preparació del paviment UE101. Cota superior 5.74 metres snm.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a	103	Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica		UE : 103	
Intervenció: Sant Ramon 1-13 (Ciutat Vella, Barcelona) CODI MHCB: 041/07		Cronologia: Segle XX	
DEFINICIÓ :	Nivell d'aportació.		
DESCRIPCIÓ :	Paquet de sauló d'uns 0.34 metres de potència on s'han localitzat diversos serveis de llum, aigua i gas. Cota superior 5.64 metres snm- cota inferior 5.30 metres snm.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a		Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

Documentació fotogràfica



Fotografia 1. Sondeigs inicials



Fotografia 2. Rasa100

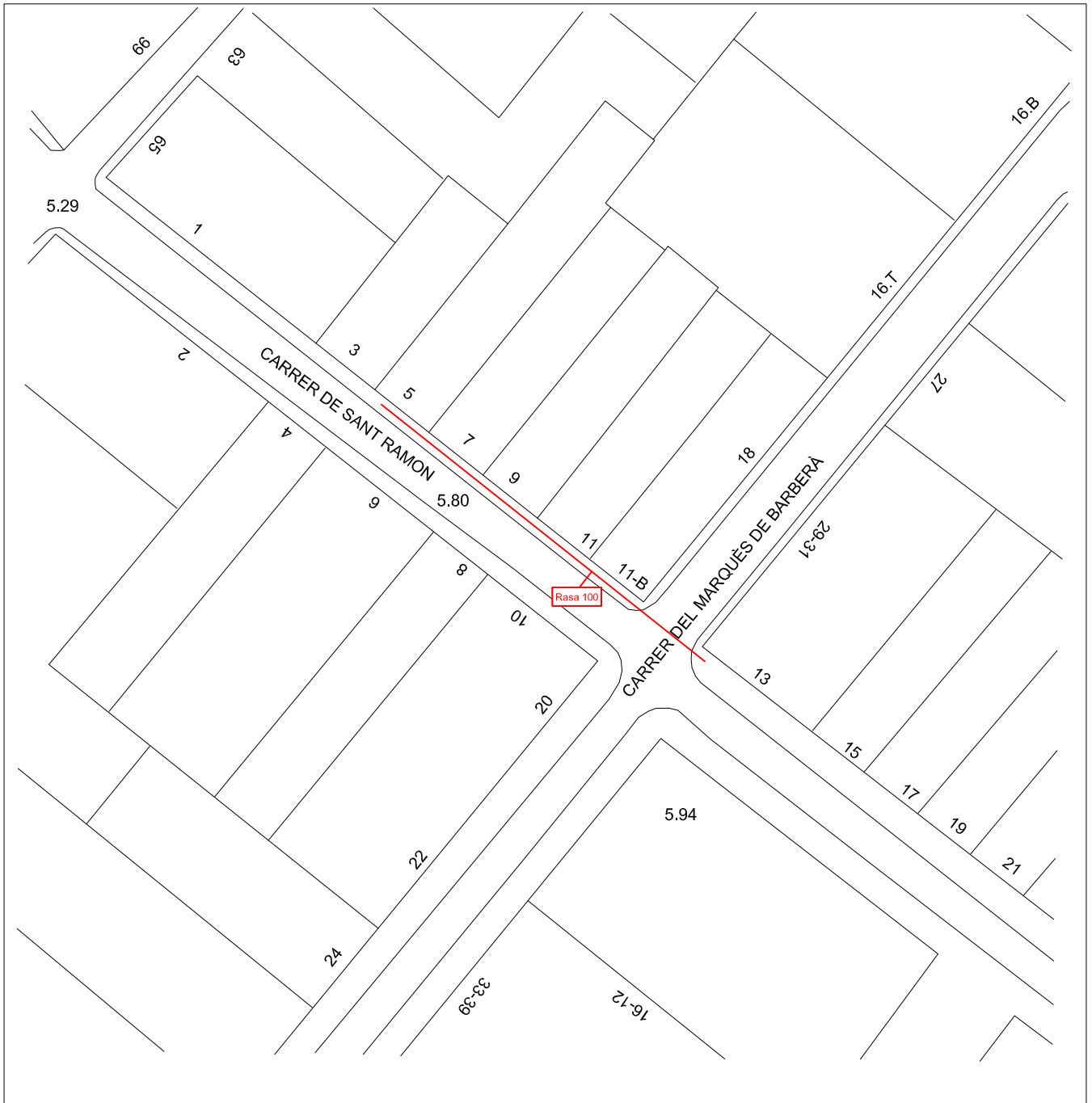




Fotografia 3. UE103 amb diversos serveis

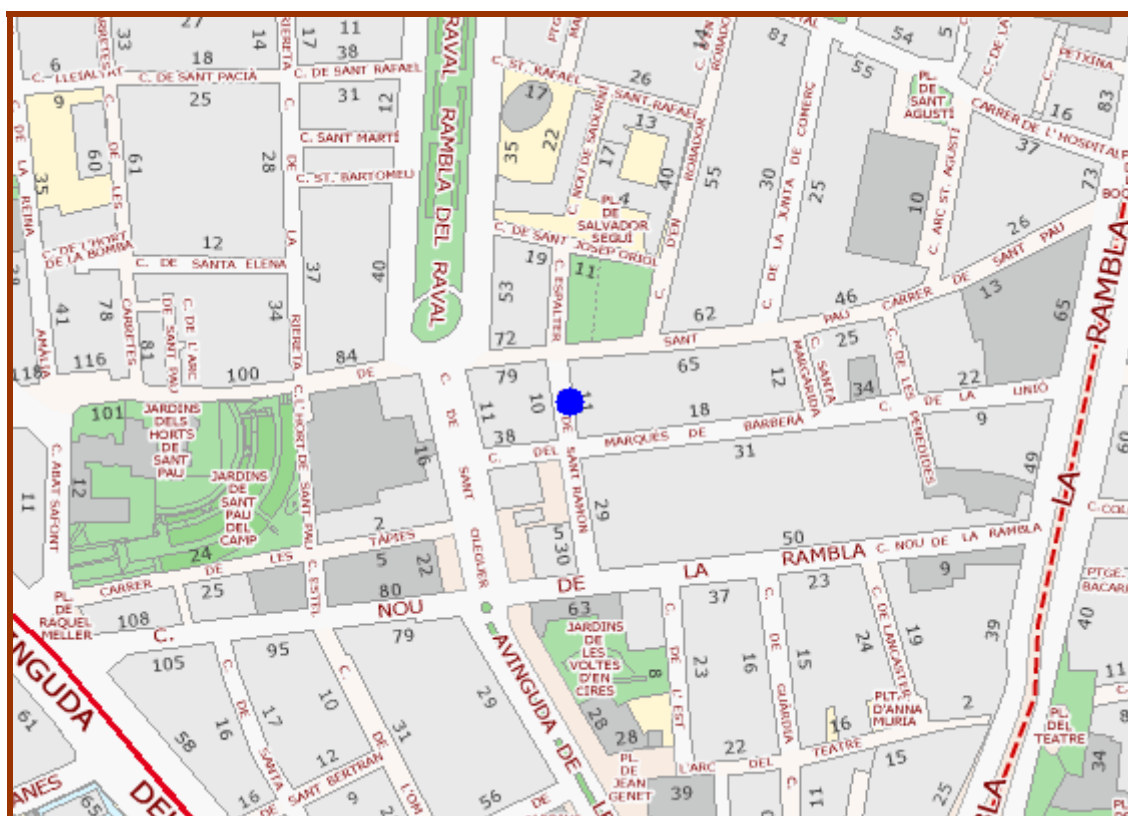


Fotografia 4. Accés nova línia de BT a la finca Sant Ramon 5

Documentació planimètrica



Projecte: Intervenció arqueològica C/ Sant Ramon 1-13 (Barcelona, Barcelonès) CODI MHCB 041/07	ESCALES: 1:500 Original DIN A-4 GRÀFICA 	Full: 2		
	ARQUEÒLEG: Vanesa Triay	PLANIMETRIA: Vanesa Triay	Nom: Plànol de situació Rasa100	Data: Juny 2007



Plànol 1: Situació intervenció Sant Ramon 1-13 al barri del Raval